

פרשת האזינו

ומות בהר אשר אתה עולה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו (לב, נב)

'כאשר מת אהרן אחיך' באותה מיתה שראית וחמדת אותה, שהפשיט משה את אהרן בגד ראשון והלבישו לאלעזר, וכן שני וכן שלישי וראה בנו בכבודו, אמר לו משה אהרן אחי עלה למיטה ועלה, פשוט ידיך ופשט, פשוט רגליך ופשט, עצום עיניך ועצם, קמוץ פיך וקמץ, והלך לו. אמר משה אשרי מי שמת במיתה זו (רש"י).

מה בדיוק חמד משה במיתת אהרן. ונראה, דהלוא האדם בהיותו בעולם חייב לחיות ע"פ ה' ולשמור את כל מצוותיו, ואולם כשמת נעשה חפשי מן המצוות, ואולם במיתת אהרן מצינו דאף המיתה היתה ע"פ ה', דקיים את צווי המיתה אחד לאחד, דנצטווה לעלות למיטה וקיים ועלה, נצטווה לפשוט את ידיו ופשט, וכו'.

אל כך נתאוה משה רבינו שאף מיתתו תהיה על פי ה', ואכן זכה לכך כדכתי' 'ומות בהר', דאף על מיתתו נצטווה, וכדסיים הכתוב ואמר (לקמן לד, ה) 'וימת שם משה עבד ה' בארץ מואב על פי ה'.

מקור: ומות בהר אשר אתה עולה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אה